Bezpłatnie

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 28. W Krakowie 12 Sierpnia 1916. Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“ Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucye, korporacye, oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują „WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“ za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Unormowanie obrotu.

Unormowanie obrotu ziemniakami.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 4. sierpnia 1916 (Dz. p. p. 244) unormowano obrót ziemniakami ze zbioru roku 1916.

Gminy, dla wyżywienia których nie wystarczają ilości zebrane w ich obszarze, winny zgłosić zapotrzebowanie w ziemniakach u politycznej władzy powiatowej najdalej do 25. sierpnia b. r. podając zapotrzebowanie dla pierwszego okresu t. j. do 1. kwietnia 1917 oraz w przybliżeniu ilość, która będzie im potrzebna w drugim okresie, t. j. od 1. kwietnia. Najpóźniej zaś 15. stycznia należy podać dokładnie zapotrzebowanie na drugi okres.

Podstawą przy obliczaniu zapotrzebowania jest ilość zużyta w roku poprzednim w tym samym czasie.

Przy pierwszem zgłoszeniu należy podać liczbę mieszkańców, w przybliżeniu ilość ziemniaków, która ma być zebrana, oraz w razie użycia ziemniaków na paszę, — ilość i rodzaj zwierząt, dla których pasza ta ma być użyta.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe, które wytwarzają suche produkta z ziemniaków, lub krochmal, winny najpóźniej do 25. sierpnia 1916 zgłosić swe roczne zapotrzebowanie u politycznej władzy powiatowej. Należy też oznaczyć okolicę, z której dotychczas sprowadzano ziemniaki, oraz ilość przerobioną w ostatnich trzech latach pokojowych, ewentualnie w ostatnim roku pokojowym lub w ostatnim roku wojennym, tudzież wysokość produkcyi.

Posiadający ziemniaki z własnej uprawy, zebrane do dnia 15. października, winni donieść o dokonanym zbiorze politycznej władzy powiatowej. Należy też wymienić obszar uprawy, ilość zebranych ziemniaków, jakoteż sposób i miejsce przechowania, ilość osób żywionych we własnem gospodarstwie, ilość zwierząt, dla których ziemniaki mają być użyte jako pasza, ilość ziemniaków potrzebnych jako pożywienie i pasza do następnych zbiorów, zapotrzebowanie na zasiew oraz zapotrzebowanie gorzelni i przedsiębiorstw, należących do gospodarstwa zgłaszającego, a trudniących się wyrobem suchych produktów ziemniaczanych tudzież krochmalu.

O zbiorze ziemniaków, dokonanym po 15. października należy natychmiast donieść gminie.

Właściciele gorzelni rolniczych i przedsiębiorstw produkujących suche przetwory ziemniaczane, jakoteż krochmal, winni najdalej do dnia 25. sierpnia b. r. donieść politycznej władzy powiatowej o swem zapotrzebowaniu, podając zarazem ilości przerobione w ostatnich trzech latach pokojowych, ewentualnie w ostatnim roku pokojowym lub w ostatnim roku wojennym, tudzież wysokość produkcyi.

Ilości maksymalne przydziału na rok 1916/17 oznaczy rozporządzenie ministeryalne.

Ziemniaki niezdatne do spożycia, wolno przerabiać w tych przedsiębiorstwach w ilości oznaczonej nawet wtedy, jeżeli nie zostały zebrane w gospodarstwie wiejskiem, stojącem w związku z temi przedsiębiorstwami. W tym wypadku mają gorzelnie podać ilość, cenę i źródło zakupu ziemniaków politycznej władzy powiatowej oraz Filii Wojennego Zakładu obrotu zbożem.

Polityczna władza powiatowa może oznaczyć ilość ziemniaków, którą należy dostarczyć i która zajęta zostaje przez gminę z dniem ogłoszenia planu rozdziału na poszczególnych producentów. Zajęcie (Sperre) ma ten skutek, iż nie wolno z własnej ręki przerabiać, używać na paszę lub sprzedawać zajętych ilości ziemniaków. Te zajęte ilości należy sprzedać Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem, który obowiązany jest do ich zakupna najdalej do 31. maja 1917.

Ilości zajęte należy dostawić do najbliższej stacyi kolejowej w celu transportu do Wojennego Zakładu obrotu zbożem w Wiedniu. Producenci winni dostarczyć ziemniaków zdrowych, oczyszczonych z ziemi i posortowanych. Gminy otrzymają od politycznej władzy powiatowej należny im przydział ziemniaków, celem odpowiedniego rozdziału według wskazówek politycznych władz, które mają postarać się o lokale odpowiednie na składy.

Używanie ziemniaków w celach produkcyi spirytusu w gorzelniach przemysłowych jest zakazane.

Używanie ziemniaków w przedsiębiorstwach przemysłowych, wyrabiających suche produkty ziemniaczane oraz krochmal, dozwolone jest jedynie w wymiarze oznaczonym przez rozporządzenie ministeryalne.

Posiadający ziemniaki obowiązani są do wczesnego zbioru tychże, a w razie przeszkód do zawiadomienia o tem gmin. Zbiór nastąpi w tym wypadku na koszt właściciela.

Przesyłki ziemniaków w ilościach ponad 100 kg. mogą być przyjęte na kolejach tylko po załączeniu do listów przesyłkowych odpowiednich poświadczeń transportowych, wydanych przez polityczną władzę powiatową i Wojenny Zakład obrotu zbożem.

Ziemniaki sprowadzone z poza granicy celnej mają być oferowane na sprzedaż Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem.

Transporty nadane poza granicami Austryi, wynoszące więcej niż 100 kg mają przedsiębiorstwa przewozowe zgłosić do Wojennego Zakładu obrotu zbożem wraz z podaniem stacyi przesyłki oraz zawiadomić o tem adresata.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą grzywną do 5.000 K. lub aresztem do sześciu miesięcy.

Wojenny związek przemysłu drożdży prasowanych.

Rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 1. sierpnia 1916 (Dz. p. p. 239) zarządzono połączenie wszystkich przedsiębiorstw, trudniących się wyrobem drożdży prasowanych, w „Wojenny Związek przemysłu drożdży“ z siedzibą w Wiedniu. Do Związku należą także te przedsiębiorstwa, w których produkcya drożdży stanowi tylko część ogólnej produkcyi.

W myśl statutu, zadaniem Związku jest zaopatrywanie przemysłu drożdży w surowce, potrzebne do produkcyi, zawierające krochmal i cukier, jak zboże, ziemniaki, buraki, melasę, cukier surowy, jakoteż w surowce zawierające azot i fosfor, jak kiełki słodowe, siarczan amoniaku i supersulfat. Związek zajmuje się także rozdziałem surowców między poszczególne przedsiębiorstwa, będące członkami Związku, tudzież unormowaniem produkcyi i sprzedaży, oraz oznaczeniem cen drożdży.

Pierwszy rok czynności Związku zaczyna się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Dalsze lata równają się okresom kalendarzowym.

Dyrekcya Związku składa się z 9 członków oraz ich zastępców, tudzież prezydenta i zastępcy, ustanowionych przez ministra handlu z pośród członków.

W celu wytwarzania drożdży wolno używać jedynie surowców dostarczonych przez Wojenny Związek przemysłu drożdży. W wyjątkowych tylko wypadkach udziela Dyrekcya pozwolenia na zaopatrywanie w surowce na własną rękę. W sprawie przeróbki surowców uzyskanych we własnem gospodarstwie, należy zwrócić się do Dyrekcyi o pozwolenie.

Przydział surowców następuje jedynie w celu przeróbki w własnem przedsiębiorstwie oraz po zapewnieniu przeróbki w czasie i jakości oznaczonej przez Dyrekcyę. W razie niezachowania tych warunków upoważnioną jest Dyrekcya do pozbawienia odnośnego przedsiębiorstwa prawa wykonywania przemysłu, oraz zakupienia po cenach przeciętnych wszelkich surowców będących w posiadaniu tego przedsiębiorstwa.

Dyrekcya rozstrzyga czy i o ile należy się odszkodowanie tym przedsiębiorstwom, które bez swej winy nie zdołały w sezonie handlowym sprzedać ilości przeznaczonych na zbyt.

Zadaniem Dyrekcyi jest też wyrównywanie ceny surowców, przeznaczonych do rozdziału między członków Związku w ten sposób, że jednostka wagi każdego surowca równą jest dla wszystkich przedsiębiorstw.

W celu zapewnienia produkcyi drożdży, może zażądać Dyrekcya od każdego przedsiębiorstwa dostarczenie jej 20% jego ogólnej wytwórczości dla użytku wspólnego.

Każde przedsiębiorstwo produkujące drożdże obowiązane jest co miesiąc zawiadomić Dyrekcyę o jakości i ilości surowców przerobionych i wysłanych w ubiegłym miesiącu, o zapasach z końcem miesiąca, o produkcyi spirytusu w ubiegłym miesiącu oraz o stanie zapasów surowców uporządkowanych podług kategoryi.

W celu pokrycia kosztów prowadzenia Wojennego Związku, winno każde przedsiębiorstwo uiścić opłatę, ustanowioną przez Dyrekcyę od każdego cetnara metrycznego drożdży.

Związek stoi pod zarządem państwa, który wykonują minister handlu oraz mianowani przez niego komisarze rządowi.

Przekroczenie tego rozporządzenia podlegają karze pieniężnej do 5.000 K. względnie karze aresztu do 6 miesięcy.

Utworzenie Centrali browarniczej.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 3. sierpnia 1916 (Dz. p. p. 243) zarządzono utworzenie Centrali browarniczej w Wiedniu (I. Kärntnerstrasse 23), w celu unormowania rozdziału surowców pomiędzy browary austryackie. Centrala obejmuje funkcye, należące dotychczas do Centrali rozdziału jęczmienia i słodu przy Związku Centralnym austryackich stowarzyszeń browarniczych.

Centrala browarnicza może pośredniczyć w kupnie surowców przez się rozdzielanych, tudzież na własną rękę je nabywać, o ile nabycie ich i obrót nie jest zastrzeżony Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem.

Browary są obowiązane zastosować się do rozporządzeń wydanych przez Centralę tudzież udzielać wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do jej prowadzenia.

Na wezwanie Dyrekcyi winny browary podać dokładnie ilość zapasów piwa, jęczmienia, słodu i innych surowców, których rozdział należy do Centrali.

Przydział surowców stosuje się do wysokości produkcyi każdego poszczególnego browaru w roku 1911/12 i 1912/13.

Dla browarów utworzonych w ciągu roku 1912/13 lub później oznaczy Dyrekcya oddzielnie wysokość należnego im przydziału surowców.

Jeżeli browar wykaże, iż z powodu nadzwyczajnych stosunków wytworzył mniej w latach miarodajnych dla obliczenia, niż w latach poprzednich, może Dyrekcya, przy rozdziale surowców uwzględnić wysokość dawniejszej produkcyi.

Browary, które w latach 1911/12 i 1912/13 przeciętnie wytwarzały nie więcej jak 2000 hektolitrów, otrzymają podwójną ilość należnych im surowców, o ile przydział nie wynosi więcej jak 35% ogólnej ilości surowców. W razie przydziału większego, otrzymają te browary dopiero wówczas surowce, gdy wszystkim innym browarom przydzielono 70% należnej im ogólnej ilości. Dla browarów wytwarzających 2000—5000 hektolitrów zmienia się ten wymiar na 30 i 60%. Tasama ilość należy się browarom wytwarzającym więcej niż 5000 hl.

Do nabywania surowców upoważnionym jest każdy browar czynny w r. 1911/12 lub później i uprawniony do wykonywania przemysłu.

Browary mają nabywać wszelkie surowce w ilości oznaczonej przez Centralę browarniczą, i winny cały udział użyć na wyrób piwa w swojem lub obcem przedsiębiorstwie. Odstępowanie surowców między browarami jest dozwolone jedynie za zgodą Centrali.

Sprzedaż słodu z własnej ręki ograniczoną jest stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z 11. czerwca 1916 (Dz. p. p. 173).

W celu wyrównania różnic jęczmienia i słodu między wszystkimi browarami, muszą te browary, które w roku 1915/16 nabyły surowce po cenie niższej niż inne browary, zapłacić nadwyżkę należną tymże.

Na pokrycie kosztów prowadzenia Centrali opłacają browary wkładki, ściągane przy zapłatach za surowce.

Centrala browarnicza stoi pod dozorem komisarzy rządowych, mianowanych przez Ministra handlu.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą grzywną do 5.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

Sprawy przemysłowe.

Gospodarcza odbudowa Galicyi.

Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi (Sekcya dla przemysłu, rękodziel i handlu), która świeżo podjęła działalność, rozesłała do Izb handlowych i przemysłowych, powiatowych władz politycznych i t. d. okólnik w celu zebrania materyału informacyjnego co do form i rozmiarów pomocy, wskazanych dla odbudowy przemysłu, rękodzieła i handlu.

Wnioski stowarzyszeń gospodarczych, związków przemysłowych oraz osób prywatnych odnosić się mogą do zapewnienia robotników (jeńców, robotników z Królestwa); ułatwień w nabywaniu surowców i materyałów budowlanych do odbudowy; porady i pomocy technicznej przy odbudowie i urządzeniu fabryk i warsztatów; ułatwienia zbytu wyrobów; ułatwień transportowych; pomocy kredytowej (inwestycyjnej i obrotowej); organizacyi wspólnej produkcyi i sprzedaży w zakresie przemysłu drobnego; organizacyi wspólnego zakupna surowców, materyałów pomocniczych i gotowych wyrobów; tworzenie nowych przedsiębiorstw wytwórczych, bądź asocyacyjnych bądź indywidualnych, których powstanie byłoby możliwe, a zarazem pożądane ze względu na zaopatrywanie kraju w niezbędne środki spożycia i wytwórczości.

Stowarzyszenia przemysłowe, związki gospodarcze, reprezentacye zawodowe oraz właściciele prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych, rękodzielniczych i handlowych, przedłożyć mogą wnioski i życzenia swe w drodze pisemnej Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie w celu zużytkowania tych informacyi w toku akcyi odbudowy kraju.

Rozdział skór twardych dla rękodzieła szewskiego.

Celem przyjścia z pomocą rękodziełu szewskiemu, pozbawionemu zupełnie skór twardych do wyrobu i naprawy obuwia, zwróciła się Izba handlowa i przemysłowa do Centrali przydziału skór we Wiedniu z wnioskiem na najrychlejszy przydział dla Krakowa i zachodniej Galicyi takiej ilości skór twardych, jaka odpowiada cyfrze warsztatów szewskich, czynnych w okręgu Izby.

Starania Izby odniosły na razie częściowy tylko skutek. Centrala bowiem zgodziła się w zasadzie na przydział skór i zapowiedziała równocześnie pierwszą przesyłkę skór. Obejmować ma ona około 1600 klg. skóry końskiej (Rossleder) na tzw. branzle i podeszwy. Pierwsza partya dla Krakowa i Podgórza w ilości około 600 klg została Izbie już zaawizowaną.

Rozdziałem skór pomiędzy właścicieli pracowni szewskich zajmie się Izba handlowa i przemysłowa.

Refakcya młynarska.

Z dniem 1. września b. r. zostaje zniesioną refunkcya młynarska na czas trwania wojny.

Dla projektowanego zarządzenia miarodajnem był wzgląd, iż wobec uregulowania obrotu zbożem i mąką przez państwo, odpada dla młynów interes utrzymania refakcyi młynarskiej.

Austryacka refakcya młynarska należy do najstarszych ulg taryfowych. Ustanowioną ona została swego czasu dla umożliwienia egzystencyi młynów austryackich.

Publikacya refakcyi nastąpiła poraz ostatni z terminem ważności od 1. stycznia 1916 aż do odwołania, najdalej do końca grudnia 1916.

Zniesienie tej zniżki jest w czasie jej trwania dopuszczalne.

Po powrocie normalnych stosunków postara się zarząd kolejowy niewątpliwie o odpowiednią rekompensatę dla młynów na wypadek, gdyby refakcya młynarska nie miała być przywróconą.

Wywóz i przywóz towarów.

Sprowadzanie spirytusu i napojów spirytusowych z Węgier.

Przywóz spirytusu, koniaku, śliwowicy, rumu i t. p. napojów spirytusowych z Węgier w obręb krajów austryackich nie podlega ograniczeniom ani ze strony rządu, ani też ze strony Centrali spirytusowej.

Wedle rozporządzenia Namiestnictwa i krakowskiej Komendy twierdzy wolno jednak sprowadzać powyższe towary tylko takim osobom, które posiadają uprawnienie przemysłowe do handlu napojami spirytusowymi, albo też do wyszynku trunków spirytusowych.

Spirytus, względnie napoje sprowadzone przez inne osoby, podlegają konfiskacie.

Odnośnie do spirytusu zwraca Izba uwagę interesentów, iż obrót przywiezionym z Węgier spirytusem w obrębie Austryi zależy od zezwolenia Centrali spirytusowej. Wolnym jest jedynie przewóz spirytusu z Węgier do wymienionego w liście przewozowym miejsca przeznaczenia.

Przywóz instrumentów lekarskich z Państwa niemieckiego.

Przywóz instrumentów lekarskich z państwa niemieckiego zawierających metale oszczędnościowe lub gumę, dozwolony jest szpitalom cywilnym oraz wolno praktykującym lekarzom za dostarczeniem poświadczenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Za metale oszczędnościowe nie żąda państwo niem. odszkodowania; natomiast za gumę, nikiel, aluminium lub antymon należy opłacać w Tow. Akc. Wojennych metali w Berlinie następujące ceny: za 1 kg. niklu M. 18.—, za aluminium M. 40.40, za antymon M. 2.25.

Wywóz dozwolony jest jedynie dla szpitali i lekarzy; firmy handlowe są od kupna wykluczone.

Reflektujący na nabycie instrumentów winni przesłać podanie do Departamentu Sanitarnego Ministerstwa spraw wewn. w Wiedniu z prośbą o pozwolenie wywozu z państwa niem. Do podania należy załączyć wykaz ilości metali oszczędnościowych, zawartych w instrumentach, ewentualnie przy instrumentach z niklu, aluminium lub antymonu poświadczenie wniosków o ich zakupno w Tow. Akc. wojennych metali w Berlinie.

Wywóz złota z Niemiec.

Wywóz towarów sporządzonych w całości lub częściowo ze złota lub pokrytych złotem w sposób mechaniczny, uległ zakazowi.

Wyjęte z pod tego zakazu są wyroby pozłacane.

Wywóz z państw neutralnych.

Świeże zakazy wywozu z Holandyi obejmują: króliki żywe i zabite, z wyjątkiem dzikich królików z futrami, marmoladę morelową oraz rogi wołowe.

W Danii: dozwolono na wywóz wołów, owiec i kóz jedynie na linii kolejowej przez Horsens.

W Szwajcaryi: zakazano nadawania bez specyalnego zezwolenia przesyłek zawierających lekarstwa i żywność, jako „próbki bez wartości“.

Zakazano również zawierania umów kupieckich w celu nabywania ziemniaków przed ich zbiorem.

W Szwecyi: wydano zakaz wywozu kleju do skór, wyrobów skórzanych, odpadków skór, desek długich na 2 m., naczyń sporządzonych z drzewa sosnowego, przedmiotów z miedzi, aliażu miedzi, aluminium i niklu, oraz octu, octanu magnezyi, chlorku, octanu sody, wapna, tlenku żelaza, miedziku, octanu i octu ołowianego, soli cyny, chlorku cyny, siarczanu potasowego, anhydrytu kwasu octowego i octanu gliny.

W Hiszpanii: zezwolono na wywóz wyrobów z miedzi i mosiądzu.

W Holandyi: dozwolono wywozu pewnych sort młodych kartofli. — Zezwolono też na wywóz solonych, suszonych lub konserwowanych jarzyn, tudzież świeżych kalafiorów, grochu, owoców strączkowych i marchwi.

Stosunki z Król. Polskiem.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie.

Przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie utworzono Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy każdej Obwodowej Komendzie.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenia ewidencyi i możliwe wyrównanie popytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd prowadzi statystykę robotniczą i udziela w tej sprawie wszelkich wyjaśnień osobom prywatnym poza obrębem obszaru okupowanego.

Sprawy, odnoszące się do pośredniczenia w pracy między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenie w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszaru okupowanego wymaga zezwolenia Naczelnej Komendy armii.

Pracodawcy, którzy chcą użyć robotników poza obrębem obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy w Lublinie. Pośredniczenie w pracy odbywa się dla pracodawców za opłatą, której wysokość będzie oznaczona obwieszczeniem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i którą należy zapłacić po zawarciu umowy o pracę.

Usunięcie szkód wojennych w zniszczonych miejscowościach.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 6. lipca 1916 r. uprawniono Jenerał-Gubernatorstwo dla obszaru okupowanego w Polsce do uzupełnienia i zmiany obowiązujących ustaw krajowych, o ile na podstawie tychże jest zupełnie niemożebnem odbudować na czas i celowo zniszczone miejscowości i usunąć szkody wojenne w budynkach, komunikacyach, wodociągach i kanalizacyach w ten sposób, aby warunki bytu i położenie gospodarskie ludności nie były nadal na szwank narażone.

Po odbudowie miejscowości i po usunięciu szkód wojennych, będą rozporządzenia w tym celu wydane uchylone i wejdą znowu w życie ustawy krajowe.

Pozbywanie przedsiębiorstw wytwarzających zapasy wojenne oraz zakładów przewozowych.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 12. listopada 1916. wymaga zatwierdzenia ze strony Jenerał-Gubernatora przeniesienie własności lub ustanowienie praw rzeczowych co do przedsiębiorstw, zajmujących się przewozem osób lub towarów zapomocą siły motorowej.

Bez zatwierdzenia Jenerał-Gubernatora nieważne są umowy, których przedmiotem jest przeniesienie praw rzeczowych odnośnie do takich przedsiębiorstw.

Egzekucya może być na majątku przedsiębiorstwa wytwarzającego zapasy wojenne, przeprowadzoną o tyle, o ile na to Jenerał-Gubernatorstwo zezwoli.

Przywóz towarów z zagranicy.

Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie zezwoliło na przywóz towarów z zagranicy w wyjątkowych razach przez północne granice obwodów Puława—Lubartów, Chełm. Zezwolenie to odnosi się jedynie do takich towarów których nie można dostać w Monarchii, dalej takich towarów, których daje się odczuwać dotkliwy brak, wreszcie takich, które ze względu na swe właściwości nie wchodzą wcale w rachubę w obrocie gospodarczym Monarchii.

W każdym poszczególnym wypadku musi Gubernatorstwo udzielić zezwolenia.

Kolej Miechów—Działoszyce.

Z dniem 28. czerwca 1916 otworzono ruch frachtowy i osobowy na kolejce Miechów dworzec—Działoszyce.

Dla ruchu otworzono następujące stacye:

Miechów dworzec, Miechów miasto, Kalina Mała, Słaboszów i Działoszyce, nadto przystanki i ładownie Kalina Wielka i Janowice.

Obrót ziemniakami.

Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie zwolniło z dniem 22. lipca b. r. obrót ziemniakami w obrębie okupacyi austryackiej od wszelkich ograniczeń. Dozwolony jest zatem wolny przewóz ziemniaków między obwodami w obrębie austryackiej okupacyi.

Cło na gwoździe do butów.

Rozporządzeniem z dnia 24. lipca b. r. zarządziło Ministerstwo Skarbu, iż przy wywozie gwoździ do butów do austr.-węg. obszaru okupowanego należy opłacać cło w wysokości 12 K. 50 h. per 100 kg., stosownie do taryfy Nr. 70b. na wyroby z żelaza kutego.

Informacye i dostawy.

Ceny maksymalne dla sprzedaży owoców strączkowych.

Namiestnik dla Galicyi ustanowił rozporządzeniem z dnia 5. lipca b. r. cenę maksymalną dla drobnej sprzedaży owoców strączkowych (fasoli, bobu, grochu) na 88 h. za klg.

Wszyscy sprzedawcy owoców strączkowych mają umieścić odpis tego rozporządzenia w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą grzywną do 5.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

Ulgi taryfowe dla odbudowy kraju.

Na zapytanie Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi, oświadczyła się Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie za rozszerzeniem zniżki taryfowej dla celów odbudowy na następujące materyały i wyroby: ogniotrwała cegła szamotowa, normalna i fasonowa, ogniotrwała zaprawa szamotowa, jakoteż rury i fasony kamionkowe, z artykułów żelaznych zaś: trawersy, rury, żelazo betonowe, części kuchenne, okucia budowlane do drzwi i okien itp.

Sprowadzanie cegieł do budowy stacyi kontrolnych Oświęcim—Szczakowa.

Na skutek zażaleń, otrzymanych z kół krajowego przemysłu ceramicznego, że przedsiębiorstwo budowy stacyi kontrolnych w Oświęcimie i Szczakowej, wbrew warunkom dostawowym sprowadza cegły z Niemiec, zwróciła się Izba handlowa i przemysłowa w interesie ochrony własnej produkcyi ceramicznej do Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa dla Galicyi oraz do Namiestnictwa z prośbą o wydanie zarządzeń przeciw dalszemu używaniu materyałów zagranicznych przy wykonywaniu budowli publicznych.

Dostawa węgla drzewnego oraz wyrobów drzewnych.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie rozpisuje w drodze publicznego przetargu dostawę na rok 1917. węgla drzewnego tudzież rozmaitych wyrobów drzewnych: jak podkłady pod wagony, drążki do hamowania wagonów, styliska, trzonki, dźwignie, części składowe taczek, miotły, pipy, szpunty i t. d.

Formularze ofertowe są do nabycia w Dyrekcyi kolei państw. w Krakowie. Oferty zaopatrzone na kopercie napisem: „Oferta na węgiel drzewny“ albo „Oferta na wyroby drzewne“ należy wnieść do Dyrekcyi kolei państw. w Krakowie najpóźniej do dnia 10. września b. r. do godziny 12. w południe.

Dostawa wyrobów wełnianych dla wojska.

Ministerstwo wojny rozpisuje dostawę kaftaników wełnianych z flaneli lub trykotów, kalesonów wełnianych, opasek na nogi z wełny owczej lub skarpetek, płaszczy z materyałów handlowych, przepasek, kamaszy do zwijania, sweterów, kamizelek, mitenek, kamaszy, ochraniaczy kolan, obuwia sukiennego, kamaszy sukiennych, baszlików, impregnowanych opasek na nogi.

Oferty wraz z próbkami (w jednym pakiecie), opatrzone marką stemplową na 1 kor. wnieść należy do 13. oddziału (Bestellgruppe) Ministerstwa wojny w Wiedniu.

Oferty zawierać mają wszelkie dane, dotyczące gatunku, ceny, ilości towarów, które mają być dostarczone oraz terminu dostawy.

Oferty na wyroby bawełniane mogą być uwzględnione tylko pod tym warunkiem, jeżeli oferent posiada własne zapasy bawełny surowej.

Formularze ofertowe są do nabycia w drukarni M. Salzera w Wiedniu IX. Pelikangasse 1. (Form. Lag. Nr. 909) w cenie 15 h. za sztukę.

Budowa meczetu we Wiedniu.

Celem utrzymania węzłów nawiązanych z państwem otomańskiem, w szczególności celem dalszego zbliżenia gospodarczego z państwem tureckiem, zamierzoną jest budowa meczetu we Wiedniu.

Komitet zawiązany dla przeprowadzenia tej akcyi, która wywołała żywe hasło w świecie Islamu, zwrócił się do Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie o zainicyowanie na ten cel składki w gronie firm eksportowych i przedsiębiorstw kupieckich.

Datki na cel powyższy przesyłać należy pod adresem „Komitee zur Erbauung einer Moschee“, Wien I., Rathaus Präsidialbureau.

Czeki do nabycia w biurze Izby handlowej i przemysłowej.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpisano firmy:

„Polonia“ Towarzystwo z ogr. por. dla rolnictwa, handlu i przemysłu w Krakowie.

P. Lind, Droguerya pod Złotym orłem, Rzeszów.

Emil Kirschner, Kraków, Krupnicza 12.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:

Stowarzyszenie budowlane „Togib“ z ogr. por. w Tarnowie (zmiany w zarządzie).

Franciszek Paschek, protokołowana firma wyrobu piwa w Grybowie (Siołkowa), (zmiana zawiadowcy).

Wydawnictwo „Głosu Narodu“ sp. z ogr. odp. w Krakowie (zmiana zawiadowcy).

Drukarnia przemysłowa, sp. z ogr. odp. w Krakowie (udzielenie prokury).

Spółka oszczędności i pożyczek w Mikluszowicach, stow. zar. z nieogr. por. (zmiana w zarządzie).

Czeski bank przemysłowy, filia w Krakowie, (zmiana w zarządzie).

Heilman Kohn i Synowie, konfekcya męska, w Krakowie (wykreślenie spólnika z powodu śmierci).

Spółka oszczędności i pożyczek w Bogucicach, stow. zar. z nieogr. por. (zmiana w zarządzie).

Odpowiedzialny redaktor: Dr. Rudolf Beres. Nakład i własność Izby handlowej i przemysłowej. — Czcionkami Drukarni Narodowej w Krakowie.